

Sygn. akt III KK 9/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Jolanta Grabowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
w dniu 16 czerwca 2020 r.

w sprawie **D. M.** obwinionego z art. 119 § 1 k.w.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść obwinionego,
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 8 maja 2019 r.,
sygn. akt II W (...)

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w Ż. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

D. M. został obwiniony o to, że „w dniu 22 marca 2019 r. o godzinie 14.25 w Ż., ul. A. w markecie M. dokonał kradzieży kapsułek do prania V. o łącznej wartości 39.99 zł na szkodę M. S.A.”,

tj. o popełnienie wykroczenia z art. 119 k.w.

Sąd Rejonowy w Ż. wyrokiem nakazowym z dnia 8 maja 2019 r., sygn.

akt II W (...) uznał D. M. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu we wniosku o ukaranie, z tym ustaleniem, iż czyn ten stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. wymierzył mu karę 8 dni aresztu, a na podstawie art. 119 § 4 k.w. zobowiązał go do naprawienia szkody w kwocie 39,99 zł na rzecz M. S.A. z siedzibą w I. .

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się 3 czerwca 2019 r.

Kasację od wyroku nakazowego wniosł Prokurator Generalny, który zaskarżając go w całości na korzyść obwinionego zarzucił :

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów:

1. prawa procesowego, tj. art. 93 § 1 k.p.s.w., polegające na wydaniu w postępowaniu nakazowym wyroku, którym orzeczono wobec D. M. , za przypisane mu wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. karę 8 dni aresztu, w sytuacji, gdy ustawodawca dopuścił wymierzenie w tym trybie jedynie kar nagany, grzywny albo ograniczenia wolności;
2. materialnego, tj. art. 119 § 4 k.w. w zw. z art. 28 § 2 k.w. poprzez nałożenie na obwinionego obowiązku naprawienia szkody w kwocie 39.99 złotych na rzecz pokrzywdzonego M. S.A. z siedzibą w I., podczas gdy w czasie wyrokowania szkoda nie istniała, z uwagi na jej wcześniejsze naprawienie w całości.”

Podnosząc takie zarzuty skarżący wniosł o uchylenie zaskarżonego kasacją wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ż..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego wniesiona na korzyść obwinionego D. M., jako zasadna w stopniu oczywistym podlegała uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 93 § 1 k.p.s.w., sąd może wydać na posiedzeniu, bez udziału stron, wyrok nakazowy w sprawach o wykroczenia, w których wystarczające jest wymierzenie nagany, grzywny albo kary ograniczenia wolności. Słusznie więc podnosi skarżący, że Sąd Rejonowy w Ż., orzekając wyrokiem nakazowym wobec D. M. , za przypisane mu wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. karę 8 dni aresztu, dopuści się rażącego naruszenia art. 93 § 1 k.p.s.w.

Z treści zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd Rejonowy postąpił także wbrew dyrektywom wynikającym z art. 119 § 4 k.w. Zgodnie z tym przepisem, w razie popełnienia wykroczenia określonego w § 1, można orzec obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego lub przywłaszczonego mienia, jeżeli szkoda nie została naprawiona. Sąd Rejonowy natomiast zobowiązał obwinionego do naprawienia szkody w kwocie 39,99 zł na rzecz pokrzywdzonego nie dostrzegając, że D. M. dobrowolnie oddał skradziony towar w stanie nienaruszonym, a zatem szkoda w czasie wyrokowania nie istniała, gdyż została naprawiona w całości. Brak było więc podstaw do wydania rozstrzygnięcia w oparciu o przepis art. 119 § 4 k.w.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy uwzględniając kasację, uchylił zaskarżony wyrok nakazowy i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ż..

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w sentencji wyroku.